# Asia T-332/99

## Paul Jestädt
## vastaan
## Euroopan unionin neuvosto
## ja Euroopan yhteisöjen komissio

Vahingonkorvauskanne — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Maito — Lisämaksu — Viitemäärä — Asetus N:o 2330/98 — Tuottajien saamat korvaukset — Vanhentuminen — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys (neljäs jaosto) 19.9.2001 . . . . . II - 2564

Määräyksen tiivistelmä

1. *Vahingonkorvauskanne — Vanhentumisaika — Alkamisajankohta — Korvausvastuu, joka johtuu asetuksesta N:o 857/84, jonka mukaan sellaisille maidontuottajille, jotka ovat antaneet maidon myymistä luopumista koskevan sitoumuksen, ei myönnetä viitemäärää — Huomioon otettava ajankohta*

*(EY 235 artikla ja EY 288 artiklan toinen kohta; EY:n tuomioistuimen perussäännön 43 artikla; neuvoston asetukset N:o 1078/77 ja N:o 857/84)*

2. *Vahingonkorvauskanne — Vanhentumisaika — Keskeytyminen — Edellytykset — Kanteen nostaminen yhteisöjen tuomioistuimissa tai vaatimuksen esittäminen sitä ennen toimivaltaiselle yhteisön toimielimelle*

*(EY 230 artikla ja EY 232 artiklan toinen kohta; EY:n tuomioistuimen perussäännön 43 artikla; neuvoston asetus N:o 2330/98)*

3. *Toimielinten säädökset, päätökset ja muut toimet — Yleistä velvollisuutta ilmoittaa oikeussubjekteille käytettävissä olevista muutoksenhakukeinoista ja niiden edellytyksistä ei ole*

1. EY:n tuomioistuimen perussäännön 43 artiklassa tarkoitettu sopimussuhteen ulkopuolista yhteisön vastuuta koskevien asioiden vanhentumisaika voi alkaa kulua vasta, kun kaikki vahingonkorvausvelvollisuuden perusteena olevat edellytykset ovat täyttyneet, eli silloin kun kysymyksessä on lainsäädäntötoimesta aiheutuva vastuu, vanhentumisaika ei voi alkaa, ennen kuin tästä toimesta aiheutuvat vahinkoseuraukset ovat syntyneet. Nämä edellytykset ovat, että yhteisön toimielin on toiminut lainvastaisesti, että väitetty vahinko on tosiasiassa syntynyt ja että tämän toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys.

Vahinko, joka johtuu siitä, että maidontuottajan on mahdotonta käyttää hyväkseen viitemäärää, on alkanut aiheutua siitä päivästä, jona tuottaja olisi voinut asetuksen N:o 1078/77 mukaisten maidon kaupan pitämisestä luopumisesta antamiensa sitoumusten voimassaolon päättymisen jälkeen aloittaa uudelleen maidon toimittamisen lisämaksua suorittamatta, jos hänelle ei olisi kieltäydytty myöntämästä viitemäärää asetuksen N:o 857/84 nojalla. Siten yhteisön vahingonkorvausvelvollisuuden perusteena olevat edellytykset ovat täyttyneet tuona päivänä. Kyseinen vahinko ei ole aiheutunut välittömästi vaan toistunut päivittäin, minkä vuoksi EY:n tuomioistuimen perussäännön 43 artiklan mukaista vanhentumisaikaa sovelletaan yli viisi vuotta ennen vanhentumisen keskeyttävää tointa syntyneisiin vahinkoihin, ilman että vanhentuminen vaikuttaa myöhemmin syntyneisiin oikeuksiin.

(ks. 40, 41, 44 ja 45 kohta)

2. EY:n tuomioistuimen perussäännön 43 artiklan mukaan vanhentumisaika keskeytyy ainoastaan, jos asia pannaan vireille yhteisöjen tuomioistuimissa tai asiassa esitetään sitä ennen vaatimus toimivaltaiselle yhteisön toimielimelle; viimeksi mainitussa tapauksessa vanhentumisaika keskeytyy ainoastaan, jos vaatimuksen jälkeen nostetaan kanne

EY 230 tai EY 232 artiklassa säädetyssä määräajassa.

Kun maidontuottaja saa asetuksen N:o 2330/98 mukaisen hyvitystarjouksen, hänen on voitava hyötyä toimielinten vastauksena kantajan korvausvaatimukseen lähettämään kirjeeseen sisältyneestä vanhentumisaikaan vetoamisesta luopumisesta ja sen seurauksena saada vanhentumisaika keskeytetyksi korvausvaatimuksen esittämispäivänä EY:n tuomioistuimen perussäännön 43 artiklan mukaisesti, edellyttäen että kantaja nostaa kanteen viimeistään kahden kuukauden kuluessa edellä mainitussa asetuksessa säädetyn tarjouksen hyväksymismääräajan mentyä umpeen.

(ks. 47 ja 51—53 kohta)

3. Koska yhteisön oikeudessa ei ole nimenomaista säännöstä, yhteisöjen hallinto- tai oikeusviranomaisilla ei voida katsoa olevan yleistä velvollisuutta ilmoittaa yksityisille oikeussubjekteille niiden käytettävissä olevista muutoksenhakukeinoista eikä niiden käyttöedellytyksistä.

(ks. 50 kohta)